

Άρθ. 21.

Όταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριαμοῦ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τεθεσθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἀμέσως μετὰ δύο ὥρας γίνεται ὁριστικὴ κατακύρωσις· ὅταν δὲν τὸν φθάσῃ, ζητεῖται ἔγκρισις ἀπὸ τῆν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μὴ δίδῃ πρότερον τὴν ἐγκριτικὴν ἢ ἀρνητικὴν ἀποφασίν της, παρὰ ἀφοῦ παρέλθουν τρεῖς ἡμέραι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρωτοκόλλων τοῦ πλειστηριαμοῦ.

Άρθ. 22.

Οἱ οἱ ἐνοικιασταὶ, ἐκτὸς τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων καὶ δήμων, ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἐπὶ ποινὴν εἰδικῆς εὐθύνης τῶν διευθυνόντων τὴν πράξιν ὑπαλλήλων.

Άρθ. 23.

Ἐκαστος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας· αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων καὶ δήμων δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τοῦ χωρίου ἢ δήμου τῶν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἀνήκοντος χωρίου ἢ δήμου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

Άρθ. 24.

Ἡ ἐνοικίασις τῶν ἀπὸ τοὺς λεμονῶνας, ὀρυζῶνας, σταφιδῶνας, ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα, κουκούλια, τὰς συκαμινομωρέας καὶ βαλανοεικεῖδα ἐγγείων φόρων θέλει ἐνεργηθῇ ἰδιαίτερος. Ἐπομένως οἱ φόροι οὗτοι δὲν ἐννοοῦνται συνἐνοικιασμένοι μετὰ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς μόνον ὅπου τοῦτο ῥηθῇ, ἀναφερθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Άρθ. 25.

Ὁ δημόσιος ἐγγεῖος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων, ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐγγεῖους φόρους τῶν χωρίων καὶ δήμων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα· ὁ δευτερός δὲ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διετάχθη ἄλλως πῶς μέχρι τοῦδε, ἐνοικιάζεται διὰ καθὲν μοναστηρίου χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς φόρος τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργούμενων χωραφίων λαμβάνεται ἀπὸ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

ΚΕΦ. Ε.

Περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου διὰ τοὺς ἐγκτητικὸς φόρους.

Άρθ. 26.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐξ' ἐγκτητικῶν φόρων εἰσωδήματος θέλουν πληρῶναι τὸ ἐνοίκιον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τοῦτέστι

Τὴν 1 Ὀκτωβρίου,

Τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Κ ε φ. Σ'

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθ. 27.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίσῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίσῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὅπως δῇ ποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξεναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν εἰδοποιήτῃ τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερούς ἢ τῆς καρπολογίας.

Άρθ. 28.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολουθῶς·

Α'. Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ν' ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ καὶ λυχνίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων τ' ἱσαχυφώρα γεννήματα, τὰ ὁποία ἔπειτα ἀποδεκατίζονται μετὰ τὸ κοιλόν· ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς εἶδη ἀποδομένους ἐγκτητικὸς φόρους (φόρους τῶν δεκάτων καὶ τῆς ἐπικαρπίας) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωθεῖ τὸ χωρίον ἢ ὁ δήμος νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν μετὰ εὐλογον ἐνοίκιον ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος. Ἐκεῖθεν δὲ ὀφείλει νὰ τοῦ μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. Διὰ δὲ τὴν τυχόν περαιτέρω μετακόμισιν (ἣτις δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας) πληρῶνεται πρὸς ἓν λεπτὸν τὴν ὁλὴν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν. Ἀνίσως ὅμως ἡ μετακόμισις διὰ τὴν ἐγγύτητα μεγάλη τέρας τινὸς πόλεως ἢ λιμένος ἔχει χρεῖαν ὀλιγωτέρων τῶν πέντε ὥρων, ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν τινα διὰ τὸν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὥρων ἐλλείποντα καιρὸν.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους ἀπὸ τῆς ἀποθήκης τοῦ χωρίου ἐντὸς 60 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἤθελε μετακομίσῃ τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ἐνοικιαστὴς, καὶ ἀποζημιοῦται ἐκ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἐξόδα τῆς μετακομίσεως. Καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ὡς τόσον ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ παρεκτείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπέκεινα τῶν 60 ἡμερῶν, ἀλλὰ μάλιστα μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς χάνει τὸ δικαίωμα, ν' ἀπαιτῇ τὴν μετακόμισιν ἐκ μέρους τοῦ φορολογούμενου.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀμισθὶ ἀπὸ τοὺς φορολογούμενους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσκομίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Β'. Το καλαμβόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μετὰ τὸ κοιλόν. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλώνι ἀκοπάσιτος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μετὰ ξύλινα κιβώτια (σιέρας). Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει ὅμως νὰ ἐνκοπανίσῃ μετὰ ἰδία του ἐξόδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς.

Ὁ δὲ ὄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφίνιου μετὰς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Δημογέροντος, τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ· ἅμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος κατὰ ξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος παρόντων τῶν τριῶν ρηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθήκων ἐν ᾧ τῇ περιοχῇ τοῦ Δήμου καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρίσμοι τοῦ στοιχ. Α'. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ δήμου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὄχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλὰ εἰς κοπανισμένον καρπὸν.

Γ'. Τὰ ὄσπρια καθὼς καὶ τὸ ὄρυζιον, τὸ κίμινον, τὸ σπασάμιον κ.τ.λ. ἀποδεκατίζονται ξηρά, εἰς εἶδη μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον ἢ ἀποδεκατωσὶς τοῦ ὄρυζιου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

Δ'. Τὰ βρωμάκια καὶ ὁ καρπὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμην· ἡ ἀποδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βρωμάκιου γίνεται εἰς ἐδγαλμένον ἀπὸ τοῦ καρποῦ καρπὸν. Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὸ στοιχ. Γ. καὶ Δ. ἐνδὲ λαμβανόμενων φόρων γίνεται ἀπαράλλακτος, ὡς εἰς τὰ γενήματα.

Ε'. Οἱ ἐκ τῶν μπουστάνων καὶ τῶν λαχανικῶν φρού, ἔπειδ' ἂν ὠριμαζοῦν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὄχι εἰς εἶδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμῆσεως.

Σ'. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἐλαιὸν μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγῇ, τότε δίδεται εἰς ἐλαίαν.

Ζ'. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μαγκάνους, εἴτε ὅπου αὐτοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ἐνοικιαστής.

Η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμην, ἣτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸ τῆς συναξέως τῶν ὀπωρικῶν.

Θ'. Τὰ θαλανοκικκίδια περὶ ὧν δὲν ὠρίσθη ἄλλως πως, ζυγίζονται καὶ δεκατίζονται εἰς εἶδη.

Ι. Καθ' ὅμοιον τρόπον δεκατίζονται καὶ αἱ σαφίδες.

ΙΑ'. Ὁ αἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινωστάσιον κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμην τοῦ μύστου, γινομένην ἐπὶ τῇ ἔκσει τῆς τσεκούρης τιμῆς. Ὅτε δὲ τὰ σαφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἑν χωρίου εἰς ἄλλο διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμην ἐντὸς τοῦ χωρίου εἰς τὸ ὅποιον κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ, διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν ἀπόδειξιν, περὶ ἔχουσιν τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεκατισθέντων σταφυλίων.

ΙΒ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ρητίνης γίνεται εἰς εἶδη.

ΙΓ'. Ὁμοίως καὶ τοῦ κατραμίου.

Ἄρθρ. 29.

Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὅσας ὁ ἐνοικιαστής δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν φορολογου-

μενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ τὴν ἐκτίμην διευθύνει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.

Ἄρθρ. 30.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, νὰ κάμωσιν οἰκία θελήσει ἰδιότηρας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας· ἀλλ' εἰς τοιαύτην περιστάσιν ἡ διάλυσις τῶν τυχόν συμπεσούσων διενέξεων ἀπόκειται εἰς τὰ τακτικά Δικαστήρια.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον ὅλον τὸ χρέος των εγκαίρως καὶ ἀπροσάριστος εἰς τὰς ἀποθείσας προθεσμίας, ἀφοῦ ἀπαξ ἐμβαίωσιν εἰς τὰ αὐτὰ δικαίωτά, τὰ ὅποια ἔχει τὸ δημόσιον ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ὀφειλετῶν του.

Ἄρθρ. 32.

Οἱ διενεργούντες τὴν δημοπρασίαν τῶν ἐγκλητικῶν φόρων ὑπάλληλοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σημειώνουν ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων καὶ δήμων, καὶ ν' ἀπομακρύνουν δι' αὐτοῦ πᾶσαν διένεξιν μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν περὶ τούτου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ δύνανται νὰ καταδιώκωσιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἄνευ ὅμως βλάβης τινος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 33.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐνεχεται εἰς καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ τῶν ὑπονοικιαστῶν· οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν, ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

Ἄρθρ. 34.

Ὅταν προκύψῃ διένεξις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἕκαστος τῶν διαφερομένων δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 30 σημειωθείσης περιπτώσεως, νὰ ἀαφερθῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχὸν ἐγγράφως, ὅστις προσκαλεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη, νὰ ἐκλέξῃ καθὲν τὴν προσδιορισθεῖσαν ἡμέραν ἓνα διαιτητὴν.

Οἱ δύο οὗτοι ἱκίηται καὶ ὁ ἐπαρχὸς ἀποφασίζουσιν ῥηστικῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀνίσως ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχμάς.

Ὅταν ὅμως τὸ ποσὸν ᾗναι μεγαλύτερον, δύναται νὰ γίνῃ ἐκκλησις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις, ὅμοι μετὰ δύο ἄλλους παρὰ τῶν διαφερομένων ἐκλεχθέντες διαιτητὰς, ἀποφασίζει ἀεκκλητως. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ὑποστηρίζομενος ἀπὸ τὰς ἀρμόδιους διοικητικὰς ἀρχάς, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 (30) Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

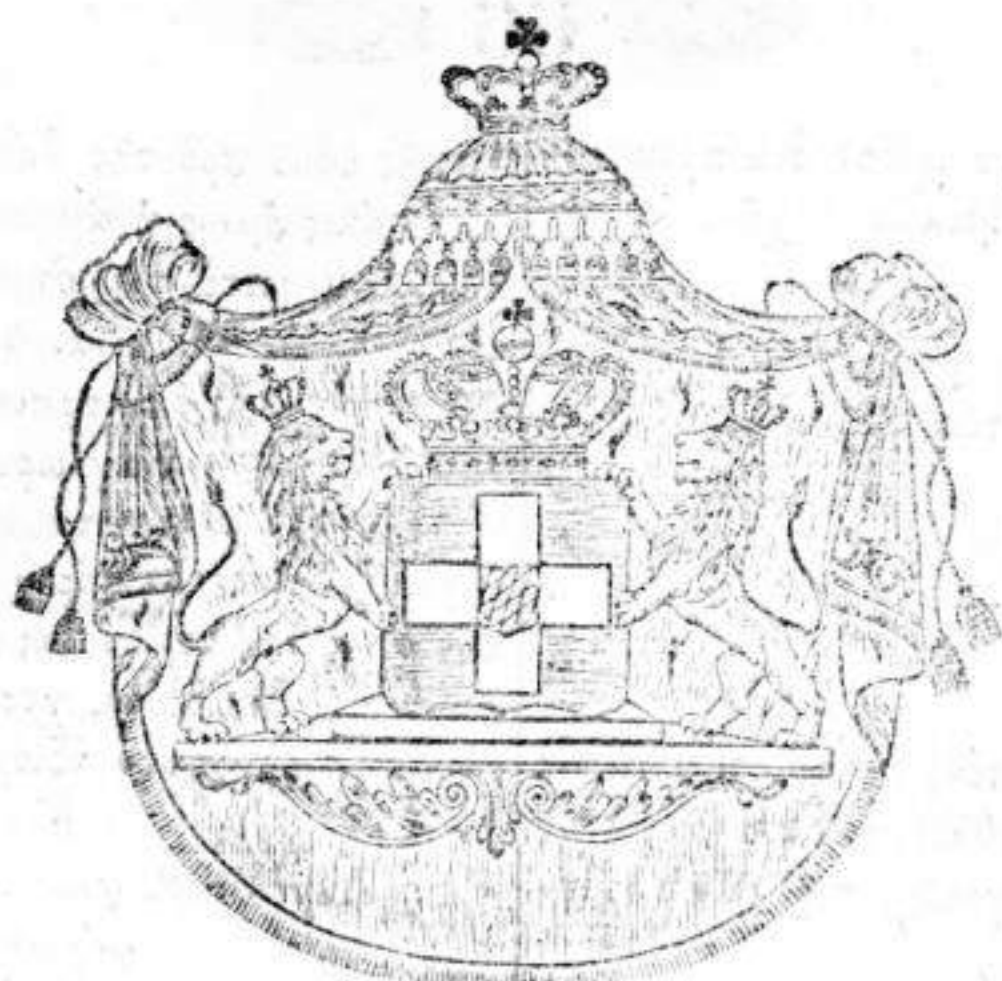
Διοικητικὸς

τῆς Ἐπικρατείας.

Γ Λ Α Σ Σ Α Ν Η Σ,

Διευθυντής

τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 16.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Απριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί φορολογίας των προϊόντων της γης διὰ τὸ ἔτος 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ διαταχθεῖσαι προεργασίαι διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἀντὶ τῶν δεκάτων ἔγγειος φόρος, σπριζόμενος εἰς ἄρχας ὀρθωτέρας δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς.

Κεφάλαιον Α'.

Περί τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1836 εἶναι ὡς καὶ πρότερον

1. Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) καὶ

2. Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκυθρίστου εισοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅπου, δὴ ποτε καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ ἀκυθρίστου εισοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ τῶν ἐθνικοῖδ' ἰδιοκτητῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι,

1) Γὰ ἄγυρα,

2) Γὰ πρινοκόκι,

3) Ἡμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά, ἂν ᾖ διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον,

4) Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα (πύρην), ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον,

5) Ἀπὸ τὰ σαχυλόγια δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον σαχυλόγον, ἂν ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδεής.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτηματος μακροπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαιτέρα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὅρους.

Κεφάλαιον Β'.

Περί τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πῶς.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐγγείον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εισόδημα, καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ὀκτὴν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥιτίνη ὑπόκειται εἰς τὸν ἐγγείον φόρον τοῖς 10 τοῖς 100. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγεται ῥιτίνη ἢ ἀπο ἐθνικῶς

πεύκας· συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίων γαιῶν καὶ λιθαδίων τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν βαλανιδίων θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

Κεφάλ. Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται εἰς
α'. 15 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὀρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

β'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν μούσον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

γ'. 2 λεπτά τὴν ὁκτὴν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. β'. καὶ ε'. ἀμπέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὅχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν σαφιδαμπέλων.

ε'. 20 τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπέλους, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας ἴσος μὲ τὸν ἐγγεῖον διὰ τὰ ἐθνικοῖδιοκτητὰ κτήματα (ἀμπέλους, σαφιδαμπέλους, ὀπωροφόρα δένδρα κ.τ.), καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτῶν τὴν ὁκτὴν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς νεοφωτίστους καὶ ἄλλους πολίτας διὰ διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γνίας δὲν πληρόνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτὸς μόνον, ἂν ὠρίσθῃ ἄλλως πῶς εἰς αὐτὰ τὰ Διατάγματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖναι ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ιδιωτῶν, καὶ ἡ ἀμφισβήτησις προῆλθεν ἢ προέρχεται ἐκ μέρους τῶν τελευταίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ Δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας πληρόνεται πάντοτε ἀπὸ τὸν διακάτοχον, καὶ παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακριβωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας ἢ κατὰστασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ δημόσιον ἔκαμεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικα-

στικῆς ὁδοῦ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὅσάκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέλθῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διακάτοχος δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ πρότερον τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, παρὰ ὅταν διαλυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις, καὶ ἀναγνωρισθῇ τὸ δημόσιον ὡς ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης. Μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς, ὁ διακάτοχος ἐγγυᾶται διὰ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του, καὶ, πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου, χρεωστεῖ, ἅμα γείνη ἀμφισβήτησις, νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἀξιοχρεὸν καὶ δεκτόν.

Κεφάλ. Δ'.

Περὶ διαθέσεως τοῦ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰσοδήματος.

Ἄρθρ. 15.

Τὸ ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐρετεινὸν εἰσόδημα θέλει ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, καθόσον ὁ παρὼν νόμος δὲν διορίζει ἄλλως πῶς διὰ τινος περιπτώσεως.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ δημοπρασία γίνεται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ σύνορα πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς πάντοτε εἰς τὰς προκηρύξεις. Ὅταν ὅμως τὰ σύνορα τῶν χωρίων δὲν ᾖναι χωρισμένα, εἴτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προβάλλει νὰ γίνῃ ἡ ἐνοικίασις κοινὴ δι' ὅλον τὸν δῆμον, τότε πρέπει νὰ προτιμᾶται ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐπίτηδες διοριζομένου οικονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ἰδίαν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, δηλαδὴ ἀπ' εὐθείας· τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ σημειώνωνται τὰ σύνορα τῶν χωρίων ἢ τῶν δήμων, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ τελευταίου πλειστηριαστοῦ, παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ οικονομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθ. 19.

Τὰ χωρία καὶ οἱ δῆμοι (κοινότητες) ἔχουν νὰ στείλουν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλειοτέρους ἀντιπροσώπους, τῶν τὰ πρωτοκόλλα τῶν δημοπρασιῶν μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν κοινοτήτων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκτὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἀρθ. 20 προβλεπομένη περίπτωσις.

Ἄρθ. 20.

Οἱ ἀρμοδιοὶ Νομάρχαι καὶ Ἐπαρχοὶ ἔχουν ἀπαραίτητον χρέος νὰ προσκαλέσουν ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τὰ χωρία καὶ τοὺς δήμους νὰ στείλουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἡ πρόσκλησις γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἀίσις, τὸ χωρίον εἴτε ὁ Δῆμος δὲν στείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, γίεται μνεία περὶ τούτου εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχοῦ, καὶ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.